

**ARAPÇANIN İNGİLİZCE ETKİSİNDE
AŞINMASINA BİR ÖRNEK
(Cleveland’da Bir Lübnan Lehçesi:
İlerleme Sürecindeki Dil Erozyonu)***

*Nazib Y. DAHER / Çev. Hamza ERMİŞ***

Ohia’ya bağlı Cleveland’daki Lübnan asıllı Amerikalıların oluşturduğu topluluğun dil karakterindeki değişiklikleri inceleyeceğim. Bu tür değişiklikleri incelemek için şunların tespit edilmesi gerekir:

- 1- Linguistik, toplumsal veya kişisel açılardan değişikliğin sebepleri,
- 2- Kaybedilen veya muhafaza edilen dil becerileri ve bulunduğu düzeyler,
- 3- Değişikliğin olduğu ya da olmadığı fonksiyonel nüfuz alanı (aile, okul, kilise, iş),
- 4- Bu değişikliklerden etkilenen dil seviyeleri (fonolojik, morfolojik, sözlüksel, söz dizimsel).

Bu yazının içerdiği gözlemler, bu toplumun arka planına, bugünkü durumuna ve dil yapısına hasredilmiş bir saha çalışmasının sonucudur.

* Bu metin Aleya Rouchdy tarafından yayına hazırlanan *Arabic Language in America* (Wayne State University, Detroit 1992) isimli kitapta yer alan “A Labenese Dialect in Cleveland: Language Attrition in Progress” başlıklı yazının çevirisi olup, daha önce 1988 yılında Daher’de basılmıştır.

** Arş.Gör.Dr., Sakarya Ü. İlahiyat F. Arap Dili ve Belagati, hermis@sakarya.edu.tr

Cleveland'daki bu topluluğa göç, XX. yüzyılın ikinci yarısında küçük gruplar halinde başladı. Çok sayıda aile, 1960'lı yılların başları ve ortalarında, topluca göç ederek, daha önceden göç etmiş olan akrabalarına katıldılar. 1975'ten beri, Lübnan'daki olaylardan kaçan siyasî göçmenler gelmeye devam etmektedirler. Üç grup aynı bölgede yaşar, aynı kiliselere giderler ve birbirine çok yakındırlar. Bu durum, onların Lübnan'daki aynı anavatanından gelmeleri ve sürekli birbirleriyle irtibatlı olmaları gerçeğiyle açıklanabilir. Bunlardan pek azı Amerikan vatandaşıyla evlidir ve bu gruba ait kişiler üzerinde ya bir Lübnanlı ile ya da en azından Lübnan asıllı bir Amerikalı ile evlenmeleri doğrutusunda büyük bir sosyal baskı vardır.

Yeni kültüre karşı böyle bir direniş bütünüyle kabul görmüş değildir. Bu göçmenler Birleşik Devletlere gönüllü olarak geldiler ve bazıları bu amaca ulaşmak için büyük meşakkatlere katıldılar. Bu yeni kültüre uyum sağlamaya ihtiyaç duydular; kültür köklerinden uzaklaştırılırken aynı zamanda hayatta kalabilmek için karşılıklı etkileşim içine girmek zorunda kaldıkları yeni bir çevreye dâhil edildiler. Onların Arapça kullanımı, çoğunlukla acil ihtiyaç ve tecrübelerini bile karşılayamayacak derecede kısıtlı kaldı. Sonuç, Arapçadaki akıcılığın azalmasını beraberinde getiren Arapçadan İngilizceye doğru bir değişimdi. Bir kimsenin anavatanından coğrafi uzaklığı, günlük ihtiyaçlar ve ekonomi; dil değişimi ve dil kaybını etkileyen yegâne etkenler değildir. Aynı zamanda bir topluluğun eğitim düzeyi, kültürel canlılığı ve dilinin itibarı yanında bir sürü kişisel faktör de önemlidir.

İkinci grubun eğitim düzeyi oldukça düşük olmasına rağmen, birinci ve üçüncü gruptakilerin seviyeleri yeterlidir. Lübnan konuşma dili bu üç grubun hepsinin ana dilidir ve diğer herhangi bir başka Arapça konuşma dili gibi olup, günlük durumlarla kısıtlanmıştır. Kitaplar, gazeteler, radyo, televizyon ve dinî merasimler tamamen, sadece resmî durumlarda kullanılan ve kültürel mirasın nesilden nesile taşındığı standart (gramatik/fasih) Arapçayı kullanır. Arapçanın, batıda sahip olduğu kültürel hayatıyet oldukça azdır; batıda yaşayan eğitimsiz Araplar arasında ise daha da azdır. Çünkü onlar kendilerine kültürlerini tanıttıkları standart Arapçayı çok az kullanırlar. Onların bu şekilde kültürel miraslarından habersiz oluşu yanında, gerek batı medyasının ve gerekse sıradan batılı vatandaşların gizli-açık önyargılarında Araplara ve Arap kültürüne yönelik sürekli saldırılar, batıda yaşayan Arapları, aşağılık kompleksine kapılmalarına yol açmak suretiyle, Arap kimliklerini inkâr nok-

tasında ikna edebilmektedir. Onlar yeni bir kimlik aradıkları için sık sık kendi dillerini yadsımaktadırlar.

Arapçaya karşı yapılan bu vefasızlık, etnik arka plana yapılan vefasızlıkla karıştırılmamalıdır. Cleveland'daki Lübnanlılar birbirleriyle hakikî bir dayanışma duygusuna ve ırkî mirasları hakkında büyük bir iftihar hissine sahiptirler. Bununla birlikte onlar Arapçalarının; Lübnan'da Fransızcadan, ABD'de de İngilizceden daha düşük bir prestije sahip olduğunun farkındadırlar ve bu itibar kaybindan dolayı çok fazla rahatsızlık duymamaktadırlar. Onlar, Arapça için okullara sahip değildiler ve bu geriye gidişini durdurmak için çaba sarf etmezler. Hatta bazıları, daha itibarlı ve kullanışlı olan İngilizceyi maharetle kullanmalarına engel olur endişesiyle, çocuklarıyla Arapça konuşmayı bile reddeder.

Aşağıdaki tahlilde, Fishman'ın (1972, 92) ABD'de lisan muhafazası ve değişimi modelini kullanacağım. Çalışmamı "konuşma dili" ile sınırlandıracağım. Çünkü bu toplulukta herhangi bir Arapça okuma ya da yazma yok denecek kadar azdır. Bunlar, standart Arapça bilgilerinin yetersizliğinden dolayı göçten önce de böyleydi. (Elbette ki; Lübnan'da basılan Arapça gazete ve dergileri, anavatanlarındaki politik olaylara ayrıntılı olarak yer verdikleri için okuyan bazı kimseler de vardır.) Bu toplulukta Arapçanın başlıca kullanımını konuşmadadır ve bu durum tabii bir ortamda dışarıdan bir kişi tarafından kolaylıkla gözlemlenebilir. Gerçekten bu toplulukta Arapça, ömrü tamamen sınırlandırılacak sözlü bir geleneğe indirgenmiştir.

İki dil temasta olduğunda, hiçbir dil bütünüyle hâkimiyet kuramaz; birinin veya diğerinin tercih edilmesi çoğu kez içinde bulunulan duruma göre- dir. Cleveland toplumunda ortaya konulan İngilizce ve Arapçanın kullanımı şu noktayı gözler önüne sermektedir: Birinci grup Lübnanlı göçmenler, Birleşik Devletlere vardığında onların pek azı biraz İngilizce bilmekteydi. Onlar, İngilizce konuşmak zorunda kaldıkları resmi daire ve işyerleri dışında hayatın bütün alanlarında anadilleri olan Arapçayı kullanıyorlardı. Belki de Arapçadan İngilizceye fonetik seviyede müdahale asgarî seviyedeydi ve doğrudan değildi. "Immigration" ve "citizenship" gibi kelimeler, "imigraysin" ve "sitizin" diye telâffuz edilmekteydi.¹ İş alanında, "overtayn (overtime)" ve "fakeysin (vacation)" kelimelerini kullanırlar ancak çalışma yeri için

¹ Görünüşe göre, "citizen" kelimesi, daha yaygın kullanıldığı (ve bu şekilde duyulduğu) için, "citizenship" yerine kullanılmıştır.

“factory” kelimesi yerine Arapça konuşma diline özgü “fabrika” kelimesi yerini muhafaza eder. Evde, eşlerin her ikisinin de Lübnanlı olması durumunda, ABD’de doğanlar da dâhil çocuklar okula gidinceye kadar Arapça duyup konuşurlar. Karşılıklı moral desteğe ihtiyaç olduğundan, ev dışındaki sosyal münasebetler de çok istisnâ olarak, Lübnanlı olmayan diğer kişilerle- dir. Bu Lübnanlı topluluğun üyeleri kendilerini anavatanlarının adıyla isimlendirdikleri bir toplumda organize ettiler. Fakat zaman geçtikçe daha çok İngilizce öğrendiler, yaşama standartları gelişti ve çocukları okuldan eve İngilizceyi getirdi. Bir otomobil satın aldılarsa onu “kor” diye isimlendirdiler, eğer bir iş kurdularsa ondan; “bar”, “restaurant”, “grocery store (=bakkal dükkânı)” gibi İngilizce isimleriyle söz ettiler. Müşterileriyle daha fazla İngilizce konuşmak zorunda kaldılar. Çocukları yüksek tahsil yapmaya başlayınca sözlüklerinde “collage”, “diploma” ve “graduation (=mezuniyet)” gibi kelimeler ortaya çıktı.

Bu durum, bu Lübnan asıllı Amerikalıların çeşitli bağlamlarda birbirleriyle Arapça destekli İngilizce konuşmalarına imkân sağlayan İngilizce kullanımını artırdı. Aile içinde çocuklar anne-babalarına İngilizce hitap etmeye başladılar ve anne-babaları onlara bazen Arapça, bazen de İngilizce olarak cevap verdiler. Sosyal ortamlarda, iş ve geçmiş tecrübelerle ilgili olarak, büyük ölçüde İngilizceyle birlikte Arapça kullanarak sohbet etmeye başladılar. Özellikle sözlüksel seviyede İngilizceden Arapçaya karışma arttı. Kilisede hem Arapça hem İngilizceyi beraber kullanırken, işte iş arkadaşlarıyla sohbet etmek için sınırlı İngilizcelerini kullanıyorlardı ki; zaten arkadaşlarının çoğu da İngilizcesiz göçmenlerdi. Bu 1960’larda ailelerin topluca geldiklerindeki durumdu ve aynı çark tekrar dönmeye başladı; ancak daha hızlı bir şekilde. Önceden gelip yerleşmiş olan topluluğun yardımıyla yeni göçmenler ABD kültürüne çabuk girdiler ve hazır hâle getirilmiş kelime ve tabirleri çok kısa bir zamanda öğrendiler. Aynı zamanda onlar daha önceki grubun Arapçalarını da yenilemiş oldular. Bu yüzden artık “barrâd”, “icebox” ile; “gassâle”, “washer” ile; “mutor”², “engine” ile ve “dulâb”, “tire” ile birlikte kullanılmaktaydı.

Göçleri 1975’te başlayan üçüncü grubun üyeleri, nispeten daha iyi eğitimliydi. Çoğu Fransızca konuşuyor ve daimî olarak ABD’de kalmayı istemiyordu. Konuşmalarında İngilizce karışımı daha az belirgindi ve büyük ölçüde İngilizce kullanarak konuşanları alaya almaktaydılar. Oldukça tuhaf bir

² Bu, aslen Fransızca “moteur” kelimesinden Arapçaya geçmiştir.

şekilde, ilk iki grubun üyeleri, üçüncü grubun üyeleriyle konuşurken geniş ölçüde İngilizce kelime kullanmaktadırlar. Grupların hepsi için de dil, bir statü göstergesidir; İngilizce konuşanlar tavırlarında bölünmüşlüğe düştüğü hâlde, Fransızca konuşanlar prestijlerini kaybetmek istememektedir. Bazıları geçmişlerini unutmayı reddedip, genelde İngilizce konuşmaktan kaçınmaktayken, diğer bazıları geçmişi tamamen unutmak istemekte ve İngilizceyi kullanmakta ısrar etmektedir. Karışmanın sabit olduğu çift dillilik durumları şunlardır: Pek çok alanda İngilizcenin Arapça yerine geçtiği ve karışmanın düşüşte olduğu durumlar; değişimin tamamlandığı ve Arapçanın hiç kullanılmadığı durumlar.

Arapçanın İngilizceyle yer değiştirmesi şaşırtıcı değildir. Şaşırtıcı olan bu değişimin gerçekleşme hızıdır. Kültürel etkileşime olan ihtiyaç bütün bu göçmen gruplar için ortaktır. Zira bu, ekonomik ve sosyal durumun iyileştirilme arzusundan kaynaklanmaktadır. Fakat Amerika'daki Lübnanlıların birinci kuşak çocuklarında üretim seviyesinde; ikinci kuşakta anlama seviyesinde gerçekleşen küllü dönüşümün açıklanması gerekir. Burada dile sadakat en önemli etken olabilir.

Bu toplulukta, bu iki dilin hemen hemen her seviyesinde karışma vuku bulmaktadır; fonolojik (sesbilimsel), morfolojik (yapı bilimsel), sözlüksel, sentaktik (sözdizimsel) ve semantik (anlamsal). Bu karışım konuşmacıdan konuşmacıya, seviyeden seviyeye farklılık arz etmektedir. İngilizceyi başlıca duymaya dayalı olarak öğrenen eğitimsiz kişiler konuşurken sözlüksel seviyede, eğitilmiş kişiler tarafından gösterilenden çok daha güçlü bir şekilde konuşmalarında Arapçadan karışım sergilerler. Diğer taraftan fonetik karışım, eğitimlilerin konuşmasında şaşırtıcı bir biçimde daha yüksek bir orandadır. Bütün okuryazar insanlar gibi, bu konuşmacılar telâffuz için yazı dilinde görsel işaretler/ıpuçları aramaya şartlanmışlardır. İngilizce karakterlerine dayanma ve yazıda boşluk bırakma; İngilizce seslerin, kelimelerin, deyimlerin ve cümlelerin telâffuzunda basımla ilgili karışım (typographical interference) diye isimlendirilebilecek bir sonuç doğururken; Fransızca ile yakınlık, Fransızcadan fonetik karışma sebep olur. İngilizceden fonetik karışım da pek çok göçmenin; özellikle ABD'de uzun süre kalmış olanlarının Arapça konuşmalarında belirginleşir. Böyle bir karışım özellikle Lübnan'da yaşayan Lübnanlılarda belirgindir. Bazı komedyenlerin bir Amerika Lübnanlısının konuşmasını taklit etmeleri âdet hâlini almıştır. Tahminim böyle bir karışma; vurgu, ton, hece ve bağlantıların Arapça eş anlamlılarıyla iç içe girdiği

prosodik (ölçüsel) veya suprasegmental (çok kesitsel) seviyede vuku bulmaktadır. Benzer şekilde, her bir yeni göçmenin İngilizce konuşması Arapça prosodik özelliklerden etkilenir. Bu tür gözlemler, laboratuarda yapılmış deneysel çalışma olmadığından kesin değildir; ancak bir kişi, bu Lübnan asıllı topluluğun bütün üyelerinin konuşmasında Arapçadan İngilizceye fonetik karışım ile ilgili aşağıdaki açıklamayı rahatça yapabilir:

Kısmî (segmental) seviyede, İngilizcedeki çok sayıda sesli harf, doğal Arapça konuşmasındaki seslilerle yer değiştirmiştir:

a.....o (kar) = (kor)
i.....a (bit) = (bat)
i.....ay (mit) = (mayt)
ü.....aw (pül) = (pawl)

Bu yöntemler, standart Arapça seslilerini etkilediği yolla, İngilizce seslileri de etkiler. Özelliklerinin çoğunda ortak olan Arapça sessizlerle yer değiştiren İngilizce sessizler de vardır:

t-----t	(tri)-----(tri)
<u>d</u> -----d	(<u>dis</u>)-----(<u>dis</u>)
g-----K	(grin)-----(<u>K</u> rin)
v-----f	(fayv)-----(<u>f</u> oyf)
p-----b	(phay)-----(<u>b</u> oy)

Genelde bu topluluk da dâhil Araplar, İngilizce konuşurlarken (P), (t), (K) seslerini sadece bir ses tonlamasıyla telâffuz ederler, “plain” kelimesini söylerken (l) sesini verirler, ayrıca (r) sesini titretirler.

Bu farklılıklar, yavaş yavaş göçmenlerin konuşmasının fonolojik envanterine dâhil olmaktadır. Elde etme yöntemi bu farklılıkların taşıdığı işlevsel yükü tespit edilir. Meselâ; (b) ve (p) arasındaki farklılık diğerlerinden önce gelir, çünkü bunların farklı söylenmesinden doğan farklılıklar (d) ve (d) seslerinin karıştırılmasıyla doğacak farklılardan daha fazladır. Herhangi bir Arap için (h), (h) ve (x) üç farklı sestir. Diğer taraftan Arapçada bulunan, ancak İngilizcede bulunmayan bazı ses farklılıkları artık muhafaza edilmemektedir. (S) ve (S) tek bir (S) sesinde birleştirilmiş; aynı şekilde (d) ve (d),

(t), (ṭ) ve buna benzer harflerde de bu şekilde birleştirmeler meydana gelmiştir.

“*The Grammatical Systems of Two Languages are Impenetrable to Each Other*”ı yazan Antoine Millet ve “*Nowhere do We Find any but Superficial Morphological Interfluencings*” (U. Weinreich 1970, 29)’i yazan Sapir’e göre, morfolojik seviyede karışım vuku bulamaz. Bununla beraber, Cleveland’daki “Lübnanlı Arapçası” pek çok morfolojik karışım örneği göstermektedir. Arapça harf-i tarif, İngilizce isimlerle (l-kor, “the car” gibi) ve belirli isimleri niteleyen sıfatlarla (“big house” yerine, l-big haws gibi) kullanılmaktadır. Aitlik zamiri de İngilizce kelime gövdeleriyle kullanılır. “My car” yerine “Korî”, “your car” yerine “Korek” kullanılır. Bu morfolojik kategoriler İngilizcede kaydedilmiş ve sonuç olarak da doğal konuşma Arapçasında muhafaza edilmiştir (Andersen 1982, 77). Başka bir yönden, cinsiyet, İngilizcede morfolojik bir farklılık değildir; fakat doğal konuşma dilindeki çok sık kullanımı sebebiyle bu durum, bu grubun Arapçasında uzun süre muhafaza edilmektedir. Alınan kelime, son sesine bağlı olarak bir cinse tahsis edilir; isim cansız bir varlığın ismi ve son ses (a) ise, otomatik olarak müennes (dişil); aksi halde, müzekker (eril)dir. (Canlı isimler kendi doğal cinsiyetlerine göre değerlendirilir.) Her ikisi de “otomobil” manasına geldiği halde “car” müzekker fakat “makana” müennestir. “Computer” müzekker fakat “pizza” müennes kabul edilir.

Bazen isimler alınır ve Arapça sarf kurallarına göre fiillere dönüştürülür; Arapça kurallara göre etken-edilgen yapıları oluşturulur:

“light”---layaat = “to light”,

“heat”---hayyat = “to heat”,...vb.

Arapça çoğul yapma kurallarını da İngilizceden alınan kelimelere uygularlar. İşte düzenli ve düzensiz çoğullardan bazıları:

(Kor)------(Korât) = cars

(stor)------(storât) = stores

(biznis)-----(bazânis) = businesses

(‘ofis)------(‘awâfis) = offices

Düzensiz çoğul kalıpları, fiil şekli kalıpları ve zaman kalıpları, ön ek veya son ek şeklindedir; fonolojik seviyede değişikliğe de maruz kalırlar.

Sözlüksel seviye, özellikle de güçlü dilden zayıf dile, karışımdan en çok etkilenen seviyedir. Karışımın her örneğinde, yukarıda da bahsettiğim gibi, bir uyarıcı ve bir direnç bulunmaktadır. Uyarıcı ve direncin her ikisinin de yapısal, yapısal olmayan veya her ikisinin birden olması mümkündür (U. Weinreich 1970, 64–65). Sözlüksel seviyede uyarıcı çok güçlü ve direnç çok zayıftır. Yeni bir çevrede (s. 56) yeni nesneleri, kişileri, yerleri ve mefhumları tanımlamaya olan ihtiyaç çok acildir ve ekonomi prensibi, göçmenleri ev sahibi kültürden sözlüksel malzemeleri almaya teşvik etmektedir. Göçmenlerin önce bir tecrübeye sahip olmadığı sahalarda kelime alımı en üst düzeyde ve kayıp, nadir kullanılan kelimeler arasında en büyük orandadır. Sayılar, haftanın günleri, şarkılar ve sosyal gayelere hizmet eden kelimeler en uzun süre muhafaza edilir. Sözlüksel karışımda sıklık farkları da vardır; isimler edatlardan, ana fiiller yardımcı fiillerden, sıfatlar zamirlerden daha çok alınıp kullanılır. Haugen, çeşitli konuşma bölümlerindeki yaklaşık yüzdeleri şu şekilde vermektedir (1969, 406):

İsimler	: 75.5
Fiiller	: 18.4
Sıfatlar	: 3.4
Zarflar, edatlar	: 1.2
Ünlemler	: 1.4

Yazar bunlara “but”, “even” ve “if” gibi kelimelerin “kolay alınanlar” listesinde yer aldığı tespitini de ilave etmektedir.

Aşağıda Cleveland topluluğunun Arapçasına giren ve kullanıldıkları alanlara göre gruplandırılmış bazı sözlüksel örnekler sunulmuştur:

1- Evde: Living room, TV room, attic (tavan arası), porch (sundurma), basement (bodrum katı), garage, driveway (garajı sokağa bağlayan yol), yard (avlu), mortgage (ipotekli satış). Bütün bunlar, Lübnan asıllı göçmenlerin ABD’ye gelmeden önce tecrübe sahibi olmadıkları, kendileri açısından yeni ortaya çıkan nesne ve kavramlardır. Onlar, önceden aşına oldukları nesne ve kavramların hâlâ Arapçasını kullanmayı tercih ederler. Kapı, pencere, sandalye, duvar ve masa kelimeleri İngilizceden alınmamıştır. Aynı durum bir sonraki kategori için de geçerlidir.

2- Yiyecekler: Hamburger, hot dog (sosisli sandviç), steak (biftek), ham (jambon), sausage (sosis), home fries, crackers, cereals (mısır gevreği) ve cookies (kurabiyeler). Bunların hepsi İngilizceden alınmıştır. Fakat kahve, çay, şeker, patates ve yemek adları hep Arapçadandır.

3- Ekonomik işler: Maaş, para, kâr-zarar için olan kelimeler Arapçadan olduğu halde; job, boss (patron), cash (nakit), check, business (iş), tax (vergi), union (birlik), dollar ve bar (baro); bunların hepsi İngilizce kelimelerdir.

4- Hükümet: Hükümet, avukat, hâkim, hapisane ve polis memuru kelimeleri Arapçadan iken; governor (eyalet valisi), mayor (belediye başkanı), senator, congressman (kongre üyesi), court (mahkeme), ticket (bilet) ve driver's license (ehliyet) kelimeleri İngilizcedendir.

5- Toplumsal: Selâmlaşma ve vedalaşmalarda İngilizceden alınma pek çok kelime kullanılır. Next door, no kidding, you bet ve for God's sake gibi deyimler ve yes, no, I see, well, OK, anyway, already, you know gibi konuşma kalıpları açıkça İngilizcedir. Görünen odur ki; resmî, ekonomik ve sosyal hayatta sık tekrarlanan deyimlerde İngilizce kelimeler ağırlıktadır (Haugen 1969,93).

Sözdizimsel seviyede, Arapçadan İngilizceye karışım daha güçlüdür. Lübnan asıllı topluluğun üyelerinin çoğu, İngilizceyi yaşama mücadelesi vermek zorunda oldukları gerçek hayat şartlarında öğrenmişler; pek nadir her hangi bir resmî eğitim almışlardır. Onların İngilizce gramerindeki ölçüleri, ana dilleri ve ana dil Arapçada bulunmayan yapıları açıklama amacıyla orada burada yapılan genelleştirmeler üzerine temellendirilmiştir.

“Özne-fiil-nesne” sıralaması, standart Arapçanın aksine, konuşma Arapçası için bir problem değildir; onlar bu kurala uyarlar. Bununla birlikte, fiil zamanı zor bir meseledir. Hem standart hem de konuşma dili Arapçası sadece iki zamana sahiptir; “perfect” (mâzi/ geçmiş zaman) ve “imperfect” (muzârî/ şimdiki zaman). Lübnanlı göçmenler şimdiki zamanı geniş ve gelecek zamandan ayırt etmek için başlıca “now”, “today” ve “tomorrow” gibi zarflara dayanırlar. Hatta bazıları fiilin geniş zaman yapısını cümlede “yesterday” kullanarak geçmiş zamana işaret etmek için kullanırlar. Fiil ile üçüncü tekil şahıs arasındaki uygunluk, göçmenlerin konuşmasında belirtilmez; fiilin bir şekli, bütün şahıslarla birlikte kullanılır (I don't, you don't, he don't, they don't gibi). Aidietler kendi dillerine yakın kurallarla vurgulanır.

Arapça aidiyet yapısında birinci öge, sahip olunan (muzâf); ikinci öge, sahip olan (muzâfun ileyh)dır. (Meselâ “kor Bab”, “Bob’s kor” yani “Bob’un arabası” demektir.)

Diğer dilden ödünç alınmış çeviriler veya “semantik (anlamsal) karışım” diye isimlendirilebilecek durumlar, bu Lübnanlı topluluğun hem Arapçalarında hem de İngilizcelelerinde görülebilir. Arapça semantik karışım, karşılıklı akrabalık terimi olarak “dad (konuşma dilinde baba)” kelimesinin kullanımı arkasındaki sebeptir. (Baba ve oğul birbirlerine “dad” diye seslenirler.) Office kelimesi, hem büro ve hem de sıra manasını vermektedir. Daha önce dilde hiç olmayan, Arapçaya harfî harfîne çevrilmiş deyimlerde de İngilizce semantik karışım vardır. “It will take me a minute”, “He’s going on adiet”, “We’ll pick you up”, “They live on the farm”, I’ll give you a ride” ve “How much did you put on this car?” bütün bunlar Arapçaya kelimesi kelimesine çevrilmiştir. Bu ifadeler topluluk üyeleri tarafından anlaşılmaktadır. Fakat Lübnan’da aynı dili konuşan birisi tarafından bunların anlaşılması kolay değildir.

Bir kişi, bu topluluğun dilinde yansıyan bir miktar kültürel karışım örneği bulur. ABD’deki bir Lübnanlı, istemediği bir şey kendisine takdim edildiğinde, Arap kültürel karışımını açığa vurarak, “thank you” diye karşılık verecektir. “They are dating each other” için kullanılan Arapça deyim; “They are walking with each other” şekline dönüşmüştür ve ABD kültürel karışımını gösteren harfî harfîne bir çeviriye sahiptir. Bir kimsenin ismini değiştirmesi, kültürel karışımın diğer bir göstergesidir:

Shawqi → Chuck

Anis → Ernie

Abdu → Albert

Beshare → Charley

Adil → Eddy

İsimlerini değiştirmeyi reddedenler olduğu gibi buna can atanlar da mevcuttur. Bu, göçmenlerin karşı karşıya geldikleri pek çok çatışmanın sadece bir örneğidir. Onlar ayrıca dile sadakat ile dil değişimi; kültürden etkilenme ile öz kültürü koruma; şimdi ile mazi ikilemleri arasında da kalırlar.

Bir dil tamamen hâkim, ve diğeri ikincil dil muamelesi gördüğünde, pek çok neticeler ortaya çıkar. Zayıf dildeki erozyon tek sonuç değildir. (Andersen 1982, 111-13) Zayıf dili konuşanlar bozuk bir İngilizce konuşma kabiliyeti sergilerler (ve bu durum Cleveland'daki Lübnan asıllı topluluk için geçerlidir.): Tereddütler, düzeltmeler ve yanlış başlamalarla daha düşük bir hızda konuşurlar; dar üsluplar, kalıplar ve konuşma yollarını denerler, ve kendilerinin İngilizcedeki, daha az derecede de Arapçadaki yeterliliklerine güvenmezler. Pek çoğunun İngilizce konuşmak zorunda kalacakları durumlardan uzak durduğu görülür. Onların toplumla etkileşimleri neredeyse hiç yoktur ve kendi aileleriyle bile etkileşimleri eksiktir. Çocuklar ebeveynlerine, dedelerine- ninelerine hayran olmak isterler fakat onların kırık-dökük İngilizceleri bir aptallık alâmeti olarak algılanır. Büyükler çocukları veya torunlarıyla kültürel konularda sohbet etmek isterler ancak, İngilizce bilgileri bunu yapmalarına imkân tanımaz. Öyleyse bu toplumda Arapçanın ölmesine izin mi verelim? Yoksa onu yeniden canlandıralım mı? İki dillilik iyi bir şey midir? Uzun zamandır, iki dilliliğin kargaşa, zihnî gecikme, soğukluk duyma ve kimlik kaybına yol açtığına inanılırdı. Bununla birlikte son araştırmalar, iki dilliliğin semantik gelişmeye, daha yüksek genel zekaya ve daha büyük düşünce esnekliğine yol açabildiğini göstermektedir (Jones 1984).

Destekleyici bir çevrede çift dillilik, çocuğun idraki kabiliyet ve başarılarını geliştirmede, ona sözlü ortamlar kadar sözlü olmayan ortamlarda da fayda sağlayan, kesin bir değer olarak ortaya çıkmaktadır. Bir de çocuğa ailesinin dil ve kültürünü eşit durum ve prestij derecesinde vererek etkin gelişimine katkı sağlar; o zaman çocuk, bu kültürün diğerleri kadar iyi olmadığı duygusuna kapılmayacaktır.

Ayrıca bu sayede çocuklar, tek bir şeye çok farklı açılardan bakılabileceğini öğrenecek, sonuçta da kendilerinin daha iyi vatandaş ve daha iyi insan olmalarını sağlayacak anlayış ve hoşgörü duyguları gelişmiş olacaktır.